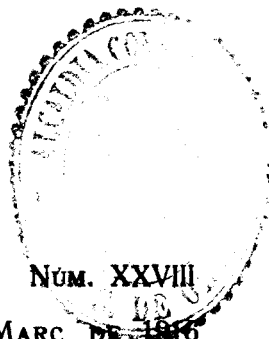

VIDA OLOTINA

REVISTA SETMANAL NACIONALISTA

Donatiu de l'Ajuntament

ANY II

NÚM. XXVIII

OLOT, 16 MARÇ DE 1916

Pio Baris

Per subscripció i anuncis, i tota correspondència en general, adreçar-se al
Gerent de VIDA OLOTINA: «Lliga Regionalista», OLOT

CONDICIONS

Suscripció. . . . . 1 pesseta trimestre.

Número solt . . . . . 10 céntims.

ANUNCIS	{	Una plana.	5 pessetes
		Meitat de plana.	3 »
		Quart de plana	2 »
		Octau de plana	1'50 »

DESCOMPTES.

Per 6 insercions, el 10 %; per 12, el 25 % i per 24, el 50 %

ESQUELES MORTUORIES	{	Una plana.	6 pessetes
		Meitat de plana	4 »

Pagos a la bestreta

OBRES DE DONYA MARIA MONTESSORI

: : : Método de la Pedagogia Científica : : :
aplicado a la Educación de la Infancia

1 volum, tela, Ptes. 7'50

» rústica, » 6'00

— Manual Práctico del Método Montessori —

1 volum, tela, Ptes. 4

Els millors llibres d'orientació pedagògica.

Els millors llibres d'educació moderna.

Les comandes a la

CASA EDITORIAL ARALUCE

CORTS CATALANES, 392.--BARCELONA

VIDA OLOTINA

REVISTA SETMANAL NACIONALISTA

ANY II NÚM. XXVIII

OLOT, 16 MARÇ DE 1916

LA NOBLE MISSIÓ DEL TEATRE

Qui conegui, amb tota sa transcendent amplitut l'obra de govern de la Diputació Provincial de Barcelona, en qual organisme hi fructifica prodigiosament l'admirable seny de la raça catalana, encarnat ara en la rellevant personalitat d'en Prat de la Riba, apreciarà degudament la finalitat que persegueix aquella Corporació amb l'apoiament que dóna a la Escola Catalana d'Art Dramàtic, de qual institució n'anem a fruitir els olotins una interessant manifestació.

Ultra raons d'ordre patriòtic, que s'encaminen a reconstruir sobre fonament ferm nostre Teatre Nacional, es indubtable que la Diputació barcelonina persegueix el fi, encara més important, de contribuir a que aquest ram de la cultura que, comprenent diverses belles arts, pren el nom de Teatre assoleixi a Catalunya l'explendor que li pertoca i contribueixi en son peculiar ofici al millorament de nostre poble.

Perqué està fòra de dupte la transcendència que'l Teatre pot o ha de tenir en relació amb la cultura popular i amb les mateixes costums.

Moltes vegades hem hagut de constatar el deplorable i migradíssim concepte que, amb motivacions i apreciacions diverses, es té entre nosaltres respecte a qual sigui la missió del Teatre i la posició que convingui pendre en relació amb ell. Les posicions més generalitzades i que, situades en manifesta contradicció, son igualment equivocades, son la de considerar al Teatre com un lloc de simple plaer i en el qual segons els uns no s'hi pot trovar res mes que un camí de pecat i, segons els altres, com si's volgués donar la raó als primers, no s'hi veu altra cosa que una limitada fruició de banal passatemp.

El resultat en ambdues posicions es quasi el mateix; per una inhibició filla de l'hostilitat o per una barroera intervenció motivada per un afany immoderat de divertiment, se deforma el verdader caracter del Teatre i, lo que es pitjor, se contribueix positivament a que es malmeni aquest poderós instrument de cultura, degenerant-se i convertint-se en un lamentable focus de labor anti-estética i amoral.

De manera que ni als uns ni als altres els hi surt el compte, car els uns fomenten, amb sa inhibició, la degradació de les costums,—cosa contraria a la proposada,—i els aparents protectors del Teatre contribueixen a la degeneració del mateix i, en conseqüència a sa ruina, per una intervenció completament equivocada.

A fi de comptes tot aixó revela un estat de insuficiencia cultural de la qual es precís curar-nos per propi decorum i per lliurar a la societat de les degradacions a que dona lloc la actuació indeguda de una institució tan vasta i de tanta eficacia respecte a les costums com es el Teatre.

Perxó es d'aplaudir la bella missió de l'Escola Catalana d'Art Dramàtic, de finalitat purament artística, la qual resulta, complementariament i lògica, moral i patriòtica; i cal demostrar palesa gratitut als que amb tot zel, i desinteressat patriotisme ens proporcionaran el gust de fruir de unes notables sessions d'art teatral del tot fidels a la missió propia de un dels mes importants orguens de cultura popular.

INCONSCIENCIA

Dona molta pena veure la gran multitut inconscienta que hi ha en nostra ciutat. Llevat d'alguns, que son ben contats, els demés estàn ben allunyats de coneixer no sols el moviment espiritual, cultural i científic de Catalunya, sinó també del reste del mon. Aquí ningú es vol enterar ni sapiguer de res. Aquí hi ha qui desconeix per complert lo que és la Mancomunitat de Catalunya, i el fi a que va encaminada; també molts ignoren que hi hagi un «Institut d'Estudis Catalans» i que gracies a ell, la nostra llengua i cultura s'es divulgada per a totes parts, i el mon sab que hi ha una Catalunya que treballa i que juga. Tampoc se coneix el fi i el desenrotllo del «Consell d'Investigació Pedagògica» patrocinat per la mateixa Mancomunitat, i jo se que fins hi havia no fa molt qui ignoraba que s'hagués cedit a Olot una «Biblioteca Popular» de les acordades per la Man-

comunitat. I quin desconeixement més absolut de tot ço que ens volta!
I pensar que en aquest estat s'hi troba més la generalitat del poble olotí!

Peró sembla que van a sorgir nous horitzons molt falaguers per a Olot. Encara hi ha qui es desvetlla i vol sortir d'aquest caos fomentat i consentit des de fa molts anys. Mercés a uns quants elements intel·lectuals d'aquesta ciutat està pròxima a funcionar una «Societat Olotina de Cultura», i si a n'aquesta hi afegim la «Biblioteca Popular» que tindrem, forçosament ha de canviar la nostra manera d'ésser i conseguirem el nivell cultural que ens pertoca.

JOSEP DE COSTABELLA

EL MAL CAÇADOR

CANT III. ELVIRA.—(FRAGMENT)

Un dia que rentava a la riera
li va passar Silvestre pel costat;
es quedava tres passes endarrera,
i li mirava el braç arregossat.
Ell aleshores de parlar-li prova,
i ella distreta, com qui no l'ha entès,
amb el cós doblegat damunt la roba,
de cara a l'aigua, no li deia res.
I ell se'n va anar, mes ella, atrafegada,
batia el picador contra els graons,
movia tot el rec d'una braçada,
i roba i dits feia arribar al fons.
Massa de cara al riu, massa feinerà,
el pit li demenava el bell descans;
es va tirar les trenes endarrera,
i es refrescà les galtes amb les mans.
L'aire era escàs i la diada llorda,
el sol ja començava a dar caliu;

a l'entreforc d'una prunera borda
 una cotja-fumada feia el niu.
 Cantava el rec per la canal estreta;
 ella enfonsava el braç dintre el corrent:
 sentia relliscâ una escalforeta
 que li anava endolcint el pensament...

· · · · ·
 Mes si altres cops ell torna de cacera,
 o el veu venir per la riera avall,
 té el cor ja tan a punt de ser foguera
 que una mirada sola es encenall.
 I pensa:—«Que en faries d'envejoses!
 Ai, Senyor, quin mirar-te de reull!
 No et courien ni l'arç ni les gatoses
 si amanissis amb oli del séu trull!
 Té una cuina ben gran, allí no et queixes
 de fam ni de estrefor, tothom hi viu,
 i aquell ubac de bosc i aquelles feixes
 i el pla de regadiu!
 Es alt i ben plantat, de bona mida,
 i negre d'ulls i assoleiat de pell;
 vés a saber si tot deu ser mentida
 el que enraonen i bescanten d'ell!»!

· · · · ·
 Va esde venir molt tímida i callada,
 però ja nos podrà aguantar més;
 ho volgué acabar tot d'una vegada
 i va fer que la mare ho sapigués
 Amb el cap baix i la mirada fita
 a terra, es tregué el pes del seu damunt;
 com quan se confesava de petita,
 ho digué tot sense callar-ne un punt.
 La veu era sobtada, anguniosa,
 i el plor s'hi deslligava amb prou treballs;
 la mare l'escoltà; mitg furiosa

de primer, va fer mil escarafalls:
 que ja no l'estimava com a filla,
 que fugís de la casa i no tornés,
 li digué: «mala dòna» i «mala guilla
 de les que van de nit pels gallinès».
 I ella, muda a un recó, plora que plora,
 i la mare cridava fent-se creus,
 i Elvira s'hi acostà molt a la vora
 a genollons fins a tocar-li els peus...

I la mare callava, empenedida
 de les paraules que li havia dit:
 l'amor que li dugué tota la vida
 més fort que mai li sotragava el pit.
 Se la mirava als peus una miqueta,
 i ja els besos s'uniren amb els plòs:
 la tenia abraçada tan estreta
 que semblava que fossin un sol còs.
 Ja han allunyat del pit tota recança,
 i senten el dolor per un igual,
 una a l'altra abrassant-se i emparant-se
 volent partir la coiçó del mal.
 Cada vegada llur cridar s'enfila
 i amb l'esgarip, la llàgrima cruel.
 Després senten una hora tranquil·la,
 no els torna als llavis tan regust de fel;
 i encar que res se cura quan se plora,
 i amb el senglot les penes no se'n van,
 d'haver-les tret una miqueta enfora
 sembla que dintre el cor no pesen tant.

JOSEP MARIA DE SAGARRA

ESCOLA CATALANA D'ART DRAMÀTIC

La Diputació de Barcelona, en fundar, ara fa tres anys, aquesta escola, es proposava de combatre en l'actor la que ha estat causa cabdal de la difícil viabi-

litat de tot el teatre nostre, fruit d'un entusiasme no del tot madur: l'auto-didaxi, mare de tota rutina, de tot esgarriament del gust. L'escola catalana d'Art Dramàtic ha fet una ràpida creixença, d'ençà que començava humilment adjunta al Conservatori del Liceu, fins ara que amb vida propia, regida per un Patronat intel·ligent, ha creat una atmòsfera propícia per l'instal·lació del Teatre Català en casa segura. En el curs darrerament obert, s'han afegit a les acostumades lliçons de Recitació, Historia de l'Art, Noció musical, Gimnasia rítmica, Gramàtica catalana, etc., dues noves classes fixes: la Historia del Teatre, encomanada al dramaturg Ambrosi Carrión i la Historia del Costum, a càrrec del dibuixant Lluís Labarta. En números vinents insistirem sobre aquesta interessantíssima entitat de cultura, esperant donar el discurs que en la inauguració de les tasques d'enguany llegí D. Adrià Gual, director de l'Escola.

(De «Quaderns d'Estudi»)

L'Escola Catalana d'Art Dramàtic que baix el patrocini de la nostra Diputació dóna des de primers d'Octubre les seves classes de l'actual curs, té en projecte, per a molt aviat, importants manifestacions de la seva actuació i de la seva obra.

Es demostrarà amb elles segurament l'eficàcia de les ensenyances que, sota la direcció de l'Adrià Gual, i amb el concurs valiosos dels professors senyors Gimenez, Labarta, Fabra i Carrión s'hi vénen donant.

L'efecte que elles han de causar en la valúia artística dels nostres futurs actors ve ja de moment explicat en l'afició i la persistència amb que concorren a classe els alumnes que es senten vivament interessats en les explicacions que s'hi donen sobre gramàtica catalana, indumentaria, historia de l'art i del teatre i recitació i declamació.

Entre els actes en preparació hi ha una solemne sessió pública que es donarà en un dels més elegants teatres de Barcelona dintre de poc temps.

Per aquesta sessió s'han escrit cinc obres en un acte, expressament adequades a les facultats dels alumnes i al caràcter de la sessió, que per les notícies que en tenim han de resultar altament interessants.

Es probable, a més, que en la Primavera vinent tingui lloc un altre gran espectacle organitzat per aquesta mateixa institució amb la col·laboració de altres importants elements de la nostra literatura que haurà de contribuir amb notable èxit a la grandesa del teatre català.

Mentrestant son moltes les entitats culturals i artístiques que es dirigeixen a l'Escola sol·licitant el seu concurs per actes i sessions d'aquesta índole.

La Direcció de l'Escola, en el desig d'anar expansionant l'obra cultural d'aquesta, procura en lo possible atendre aquelles peticions que afavoreixen i faciliten, de passada, la comunicació que els deixebles han de tenir amb el públic en llur treball, i ajuden a la seva exteriorització cultural.

Així s'està preparant al mateix temps la continuació de la serie de conferències públiques inaugurades pel professor de folk-lore En Aureli Capmany, tractant segurament, les pròximes, d'història del traço i de la interpretació psicològica de determinades creacions del teatre modern.

Dissabte i diumenge vinents tindran lloc a Girona i Olot dugues solemnes sessions teatrals a càrrec de la mateixa Escola, organitzades respectivament per la entitat «Athenea» i uns quants olotins amics de la cultura.

En ambdues hi donarà una conferència En Adrià Gual sobre un interessant aspecte del teatre, i es posaran després en escena les obres «Aridón i Àmina», «Els Pobres menestrals», «Arlequí vividor» i «El malalt imaginari».

Per aquestes representacions la Direcció de l'Escola ha escollit els alumnes amb condicions personals mes coincidents amb el caràcter de les obres i especialment d'entre els que mes temps han cursat en les seves aules.

Són aquests, les senyoretetes Lliteras, Cirici, Rovira i Boronat, i els senyors Claramunt, Camps, Muntal, Camprodón, Estorch, Davi, Juvé i Cortés.

La interpretació dels joves artistes revestirà el doble interès dels resultats pedagògics de la institució i d'un treball teatral creat principalment per l'estudi i les ensenyances metoditzades.

Per això creiem que les sessions que s'anuncien revestiran el caràcter de veritables sessions artístiques, i respondran a la espectació que han despertat en el públic d'aquelles dugues localitats.

Tot això té, com pot veure el lector, la seva positiva transcendència per al Teatre Català, i és en el nostre desig de contribuir a tot quant pugui enfortir-lo que donem aquestes noves falagueres al públic que com nosaltres les celebrarà.

De «La Veu de Catalunya»

Es un fet ja, mercès a les actives gestions que la entitat «Athenea» ha realitzat d'acord amb els elements que a Olot estant ocupant-se de la fundació d'una associació Cultural en sa ciutat, la vinguda a Girona i a la ja esmentada ciutat montanyenca, de la notabilíssima institució «Escola Catalana d'art dramàtic» que amb tant d'entusiasme com sabi mestratje dirigeix l'aimat literat i artista don Adrià Gual.

La vinguda de tant meritíssima institució hem de mirar-la els gironins com un aconceixement, tota volta que, per dissort el Teatre en nostra ciutat no sol ésser allò que deuria, ja sia per les obres que s'hi representen de gust dubtós i deseducador ben sovint, ja per la poca cura que en tots els detalls, vestuari, decorat, conjunts d'escena etc., hi solen posar els directors de les companyies.

Tothom sab la labor depuradíssima que la Escola Catalana d'art dramàtic fa en son particular teatre «Auditorium» de la ciutat comtal i tothom coneix les inmillorables qualitats artístiques i pedagògiques que n'Adrià Gual, son direc-

tor, posseeix i que li han merescut tan assenyalats triomfs no sols a Barcelona sino que també a Madrid ont amb ses conferencies sobre Teatre clàssic conquerí els millors elogis dels critics e intel·ligents.

De «El Diario de Gerona».

* * *

Ampliant les noves, referents a la pròxima vinguda dels principals elements de l'Escola Catalana d'Art Dramàtic, consignades en les anteriors paraules transcrites de la premsa de Barcelona i Girona, ens es grat consignar l'interés que regna aquí a Olot per a coneixer aquella institució, essent moltíssimes les peticions que la contaduria reb de localitats per les funcions del pròxim diumenge al Teatre Principal a les quals estarán abonades les families més qualificades de la bona societat olotina. Ademés entre les classes populars hi ha excel·lent disposició per a participar d'aquesta manifestació artística essent amablement rebuda la decisió de la comissió organitzadora establint preus verdaderament populars, mai vistos en espectacles de la rellevant categoria dels que donaràn els joves artistes de la Escola Catalana d'Art Dramàtic.

* * *

Entre els nombrosos amics amb que comta entre nosaltres l'alumne del quart curs de l'Escola Catalana d'Art Dramàtic el nostre excel·lent amic en Francisco Estorc, ha despertat gran interés la part que pendrà nostre compatrici en les escullides obres que's representarán diumenge en el Teatre Principal.

Es natural aquest interés tenint en comte els molts admiradors que tingué l'amic Estorch durant els llargs anys que actuá en l'escenari del Centre Catòlic en el qual com a expert aficionat desempenyava brillantment els papers que se li confiaven.

* * *

El popular Codinach, el simpàtic empresari de sardanes, ha volgut associar-se, en la forma adequada a ses aficions, a la festivitat artística de diumenge, organitzant una ballada de sardanes que s'executarán al Passeig de Blay de tres a dos quarts de cinc de la tarde. Es un delicat obsequi que agrairán els joves alumnes de l'Escola Catalana d'Art Dramàtic i que des d'ara ha vist amb gratitut la comissió organitzadora.

* * *

El pròxim dissapte en els aparadors de l'establiment de robes de nostre bon amic en Piu Orri, a casa del qual está establert el despatx del abonament a les funcions de l'Escola Catalana d'Art Dramàtic, s'exhibirán les fotografies dels joves alumnes de la mateixa que pendrán part en les funcions de diumenge en el Teatre Principal.

PERE AUBERT
Impressor - Olot

GLOSARI DE XENIVS

(1916 a 1914)

Se publica en fascicles setmanals,
contenint aproximadament un mes
de Glosari

***

Preus de subscripció:

El fascicle setmanal, 25 cèntims
Suscripció trimestral, 3 pessetes

***

S'admeten suscripcions a Barcelona
a casa J. Bartra Laborde
«Tallers Gràfics Montserrat»
Bilbao, 207

QVADERNS D'ESTVDI

Aquesta Revista formarà anual-
ment dos volums d'unes 400 pàgines
cada un. La publicació es farà cada
mes, llevat els de Juliol, Agost i
Setembre, en fascicles d'un mini-
mum de 80 pàgines.

***

Preu de subscripció anual 4 ptes.

Número solt, 50 cèntims

***

Venda i subscripció a Olot:

LLIBRERIA BONET

Carrer Major, n.º 3

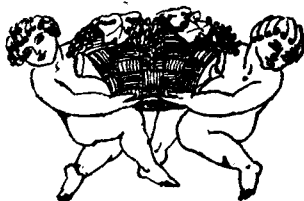
PIU ORRI

S. Esteve, 12

Camiseria, Corbateria,
Genres de Punt

Grands assortits
a preus econòmics de
Llanes, Sedes i Cotons

Celler Olotí

Casa recomanada per a
vins de tota confiança

Olis, sabons i comestibles
de primera qualitat

***

Passeig de Blay (Firal), 52
(Davant del Teatre)

TONI-DIGESTOL BURGNET

RESTAURACIÓ DEL PAHIDOR

A base de ferments gástrics al estat natural, genolobus, condurango, cuassia simaruba menyanthus trifoliata i chelidonium majus. Remei excelent i comprovat per a curar les dispepsies, siguin o no d'origen nerviós, catarros gástrics, pesadesa, botiment, vértics del estómac, neurastenia gástrica, flatulències, mal gust i mal olor de la boca. Amb el séu ús s'obtenen incomparables resultats en tota classe de gastralgies (mal de pahidor), calma ràpidament el dolor perquè ataca les causes del mal. No conté opi, morfina ni cocaína ni medicaments que puguin produir trastorns en l'organisme.

DIPÓSIT:

Laboratori i Oficina de Farmacia de **Antón Bolós i Vayreda** Sant Rafel, 28 OLOT

FARMACIA I DROGUERÍA

JOAN CARDELÚS I FILLS

Agents exclusius per a Olot dels tant recomanats

PRODUCTES DE LA PERFUMERÍA GADALÚS

i de la **CREMA BELLA AURORA**

i per a la provincia del insuperable

CHAMPAGNE GEORGE MONTAGNE